

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **G.**, IČO: X., s ustanoveným správcom Ing. V., o konečnej správe o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu a o námietkach podaných veriteľom U., na odvolanie Ing. V. správcu konkurznej podstaty, Č. a konkurzného veriteľa I. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. novembra 2007 č. k. 7K 184/00-597, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28.11.2007 č.k. 7K 184/00-597 konečnú správu o speňažení majetku z konkurznej podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 30.5.2006 neschválil. V odôvodnení uviedol, že dôvodom k tomuto postupu je nedôsledná aplikácia ustanovení o režime uspokojovania pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným právom. Vyjadrenie správcu konkurznej podstaty, obsiahnuté v druhej tematickej časti vznesených námietok, je podľa názoru súdu nesprávne. Konštatoval, že nesporne pre uspokojovanie oddelených veriteľov je rozhodujúcim poradie vzniku právneho dôvodu na oddelené uspokojenie. Pri záložnom práve je rozhodujúcim deň jeho záznamu v katastri nehnuteľností. V danom prípade teda namietajúcemu veriteľovi prináleží druhá pozícia. Nesprávnym je preto postup, ktorým sa I., ako oddelený veriteľ v prvej pozícii, nepodieľa na nákladoch správy, speňaženia, vydania výťažku, odmeny a výdavkov správcu napriek tomu, že takáto jeho účasť je predpokladaná zákonom. K uspokojeniu oddeleného veriteľa v prvej pozícii malo dôjsť po odpočítaní nákladov správy, speňaženia, vydania výťažku, odmeny a výdavkov správcu. A keďže výťažok sa vydáva dvom oddeleným veriteľom, mali sa na uvedených nákladoch

podieľať pomerne. Rovnako sa súd nestotožnil s vyjadrením správcu konkurznej podstaty, obsiahnutým v prvej tematickej časti vznesených námietok, ktoré považuje za dôvodné v tom smere, pokiaľ poukazujú na nesprávny postup správcu pri aplikácii ustanovení vyhl. č. 292/2005 Z.z. na výpočet odmeny. Podľa názoru súdu novelu vyhlášky č. 493/1991 Zb., účinnú od 1.7.2005 pod č. 292/2005 Z.z. nemožno na daný konkurz aplikovať, keďže na tento konkurz sa vzťahuje vyhláška č. 493/1991 Zb., v znení novely č. 398/2001 Z.z. účinná dňom 8.10.2001 cez prechodné ustanovenie § 11c ods. 3 tejto úpravy. Podľa tohto ustanovenia v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú § 6 až 9d. Preddavky na odmenu priznané podľa doterajších predpisov sa nevracajú, ak keď presahujú najvyššiu hodnotu odmeny podľa § 7 ods. 1. Právne účinky úkonov, ktoré nastali pred 8. októbrom 2001, zostávajú zachované. V tejto veci bol konkurz vyhlásený dňa 6.2.2001, prieskumné pojednávanie sa uskutočnilo 22.10.2001, teda v tejto začatej veci nebolo ukončené k 8.10.2001 prieskumné pojednávanie. Z uvedeného je preto zrejmé, že ust. § 11c ods. 3 vyhl. č. 398/2001 Z.z. je ustanovením špeciálnym k absentujúcej úprave prechodných ustanovení vyhlášky č. 292/2005 Z.z., vzhľadom na čo sa súd nemohol stotožniť s postupom správcu, ktorý pri výpočte odmeny použil ustanovenia vyhlášky č. 292/2005 Z.z. Pri námietkach namietajúceho veriteľa, obsiahnutých v tretej tematickej časti vznesených námietok, sa súd stotožnil s vyjadrením správcu konkurznej podstaty a v tejto časti vzhľadom na námietky nedôvodnými.

Proti uzneseniu sa odvolal správca konkurznej podstaty Ing. V. Uviedol, že predmetná odmena správcu konkurznej podstaty sa s poukazom na ust. § 11c ods. 3 vyhl. č. 398/2001 Zb., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 493/1991 Zb., spravuje ustanovením § 6 a nasledujúcimi vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 398/2001 Z.z.. Základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Dňa 1.7.2005 nadobudla účinnosť vyhl. č. 292/2005 Z.z. zo dňa 13.6.2005, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č.493/1991 Zb., v zmysle ktorej novely sa doterajší § 6 ods. 1 doplnil o nové odseky 2 a 3, ktoré však nemenia spôsob výpočtu odmeny správcu konkurznej podstaty, ale iba spresňujú, ako sa tvoria sumy, predstavujúce základy pre výpočet

odmeny. Odvolateľ v konečnej správe na str. č. 8 špecifikoval druhú časť základu pre výpočet odmeny správcu, t.j. sumu určenú na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu, znížená o pohľadávky proti podstate v súlade s vyhláškou č. 493/1991 Zb. v znení novely č. 292/2005 Z.z., ktorá len spresnila, akým spôsobom vyčíslit' túto časť odmeny. Pri výpočte konkurznej odmeny vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Obo 277/2006 zo dňa 26.4.2007, kde súd rozhodol v rovnakej veci. Ďalej uviedol, že pri výpočte nárokov oddelených veriteľov postupoval v súlade s ust. § 28 ods. 1 až ods. 3 ZKV, platného pre toto konkurzné konanie. V prvom kroku správca určil, ktoré nehnuteľnosti sú predmetom záložného veriteľa I. a až v druhom poradí sa uspokojuje podľa vzniku právneho dôvodu na oddelené uspokojenie veriteľ U.. Nakoľko veriteľ I. mal založené pozemky a stavby, ktoré boli aj predmetom zálohu veriteľa U., veriteľ U. môže byť uspokojovaný z titulu oddeleného veriteľa až po uspokojení veriteľa v prvom poradí, a to len v časti, v akom mal záložné právo na krytie svojich pohľadávok. Uviedol, že po vyčíslení výťažku speňaženia tzv. brutto výťažku zo speňaženia založeného majetku odpočítal náklady speňaženia a následne zostatok pomerne rozdelil v prípade nehnuteľností, na ktorých viazlo záložné právo uvedených dvoch subjektov. Z uvedeného teda vyplýva, že obaja títo veritelia sa pomerne podieľali na nákladoch správy, speňaženia, vydania výťažku a odmene a výdavkoch správcu. So zreteľom na uvedené navrhuje preto napadnuté uznesenie zmeniť.

Proti uzneseniu sa odvolal i konkurzný veriteľ I. Montpellier, Spojené štáty americké z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že pohľadávka vo výške Sk 5 296 689,23 s právom na oddelené uspokojenie, ktorú nadobudol už počas začatého konkurzného konania, bola uspokojená na základe opatrenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 7K 184/00-496 zo dňa 15.2.2006, ktorým opatrením tento súd ako dohľad vykonávajúci konkurzný súd súhlasil s vydaním výťažku odvolateľovi ako oddelenému veriteľovi. Pri tejto skutočnosti sa predpokladá, že dohľad vykonávajúci súd verifikoval výpočet predložený správcom konkurznej podstaty, a teda má sa za to, že svoj súhlas dal až po preverení všetkých skutočností, ktoré tvorili podklad pre vydanie výťažku. Z listu správcu konkurznej podstaty z 22.11.2006 jasne vyplýva, že v prípade vydania výťažku odvolateľovi

brutto výťažok vo výške 30 386 406,- Sk ponížil o odpočítateľné položky vo výške 7 919 347,- Sk. Tvrdenie, že sa nepodieľal na nákladoch správy speňaženia, vydania výťažku, odmeny a výdavkov správcu, nezodpovedá preto skutočnosti. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnuté uznesenie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie správcu konkurznej podstaty a konkurzného veriteľa podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. a/ a c/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniam nie je možné vyhovieť.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Z ust. § 201 O.s.p. vyplýva, že odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Podanie odvolania je procesným úkonom účastníka, znamená to, že k jeho podaniu je oprávnený účastník konania. K podaniu odvolania nie je však oprávnený každý účastník, ale toto právo prináleží len tomu z účastníkov, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená určitá ujma, ktorá priamo vyplýva z posúdenia práv a povinností toho účastníka konania, o ktorých súd rozhodol a ktoré teda boli premietnuté do výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol tak, že konečnú správcu o speňažovaní majetku z konkurznej podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 30.5.2006 neschválil, ktorým rozhodnutím súdu prvého stupňa nebola odvolateľom spôsobená žiadna ujma. Z tohto dôvodu nie sú preto účastníkmi, ktorí sú k podaniu odvolania proti predmetnému uzneseniu oprávnení.

Konečná správa o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní výdavkov správcu totiž slúži ako jeden z podkladov pre vydanie rozvrhovaného uznesenia, až ktorým rozvrhovým uznesením súd určuje a rozhoduje, ktorá časť zo sumy, ktorá je predmetom rozhodovania, a ktorá bola stanovená v konečnej správe, pripadne v súlade so zákonom tomu, ktorému veriteľovi. Je teda jednou z fáz konkurzu, ktorej

uvedené účinky, vrátane rozhodnutia o odmene a výdavkoch správcu, nastávajú až vydaním rozhodnutia, ktorým je konečná správa schválená a proti ktorému rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

So zreteľom na uvedené, výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa odvolateľom nebola spôsobená žiadna ujma.

Pre úplnosť sa žiada dodať, že konkurzný súd konečnú správu neschváli spravidla vtedy, pokiaľ preto neboli splnené podmienky konania, kedy takéto rozhodnutie vydáva v rámci dohliadacej činnosti a upravuje ním vedenie konania. Proti takémuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné tiež podľa § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolania správcu konkurznej podstaty a konkurzného veriteľa podľa § 218 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. odmietol.

Žiada sa však dodať, že pokiaľ mal súd prvého stupňa za to, že námietky proti konečnej správe sú dôvodné, a vyžadujú si iba jej korekciu, z ktorého dôvodu nebolo možné na pojednávaní o jej schválení rozhodnúť, mal v takom prípade pojednávanie, za účelom zapracovania námietok do konečnej správy odročiť.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 9. júla 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu